

beschikking

RECHTBANK AMSTERDAM

Sector civiel recht

Zaak- / rekestnummer: 493728 / KG RK 11-2074

Beschikking van 29 juni 2011

in de zaak van

verzoeksters,
beide gevestigd te Frankrijk,
advocaten: mr. L. Oosting en mr. R.M. van der Velden te Amsterdam,

en

1. gerekwestreerde sub 1,
gevestigd te Amsterdam,
  2. gerekwestreerde sub 2,
gevestigd te Verenigd Koninkrijk,
  3. gerekwestreerde sub 3,
gevestigd te China,
- gerekwestreerden.

1. De procedure

1.1. Op 23 juni 2011 is bij deze rechtbank ingekomen een verzoek tot het treffen van bewijsbeschermende maatregelen in de zin van de artikelen 1019b – 1019d Rv, subsidiair een verzoek tot het leggen van conservatoir beslag tot afgifte van roerende zaken, meer subsidiair een verzoek tot het leggen van conservatoir verhaalsbeslag op roerende zaken.

1.2. De rechtbank te Amsterdam heeft het verzoekschrift doorgeleid aan de rechtbank 's-Gravenhage met het verzoek het verzoekschrift door een rechter van die rechtbank als plaatsvervangend voorzieningenrechter te laten behandelen. De zaak is daarop door deze voorzieningenrechter in behandeling genomen en bij de rechtbank 's-Gravenhage geadmistreerd onder nummer KG/RK 2011-1630.

1.3. De voorzieningenrechter heeft de advocaat van verzoeksters telefonisch gehoord. Daarbij is de advocaat onder meer gevraagd om nader toe te lichten waarop verzoeksters baseren dat in dit geval via de onderhavige procedure in Nederland beslag kan worden gelegd voor een vermeende inbreuk in Duitsland en ten behoeve van een voorgenomen procedure in Duitsland.

1.4. Naar aanleiding hiervan heeft de advocaat het verzoekschrift aangepast en dit aangepaste verzoekschrift op 28 juni 2011 per e-mail naar de voorzieningenrechter gezonden, met de toelichting dat in de paragrafen 48 t/m 61 wordt uitgelegd waarom het

---

naar de mening van verzoeksters mogelijk zou moeten zijn om in dit geval in Nederland maatregelen te treffen ter bescherming van bewijs van de octrooi-inbreuk in Duitsland en dat het subsidiaire verzoek om verlof tot het leggen van beslag tot afgifte wordt niet langer te gehandhaafd. De tekst van het aangepaste verzoekschrift is hieronder opgenomen.

**VERZOEKSCHRIFT TOT HET LEGGEN VAN BESLAG IN DE ZIN VAN ARTIKELEN
1019B - 1019D Rv, TEVENS HOUDENDE VERZOEK TOT GERECHTELIJKE
BEWARING, TEVENS (SUBSIDIAR) VERZOEKSCHRIFT TOT HET LEGGEN VAN
CONSERVATOIR VERHAALSBESLAG OP ROERENDE ZAKEN**

(...)

2. De beoordeling

rechtsmacht en grondslag

2.1. Het verzoek tot het leggen van beslag in Nederland op bewijs van een vermeende inbreuk in Duitsland roept vragen op over de uitleg van onder meer de EEX-verordening (Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken), de Handhavingsrichtlijn (richtlijn 2004/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten), de Bewijsverordening (Verordening (EG) Nr. 1206/2001 van de Raad van 28 mei 2001 betreffende de samenwerking tussen de gerechten van de lidstaten op het gebied van bewijsverkrijging in burgerlijke en handelszaken), het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en de onderlinge verhouding tussen die regelingen. De voorzieningenrechter is zich ervan bewust dat de meningen over de toepassing van die regelingen in een zaak als de onderhavige verschillen, zeker op Europees niveau, en dat er op dit punt nog geen bindende uitspraken zijn.

2.2. De genoemde meningsverschillen brengen mee dat het wenselijk zou zijn om in deze zaak prejudiciële vragen te stellen aan het Hof van Justitie. Dat is in deze zaak echter niet mogelijk gelet op het spoedeisend belang dat verzoeksters hebben bij de verzochte maatregelen. Het feit dat op grond van artikel 700 lid 2 Rv geen hoger beroep open staat van een beschikking tot het verlenen van verlof tot het leggen van beslag, brengt ook niet mee dat in deze zaak een prejudiciële vraag *moet* worden gesteld. De gerkwesteerden kunnen immers wel een ander rechtsmiddel aanwenden tegen die beslissing, te weten het opheffingskortgeding (art. 705 Rv). Bovendien is de beslissing in dat opheffingskortgeding vatbaar voor hoger beroep en vervolgens cassatie. In dat licht kunnen beslagverloven niet worden aangemerkt als “beslissingen [die] volgens het nationale recht niet vatbaar zijn voor hoger beroep” in de zin van artikel 267 van het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie (hierna: VWEU). De ratio van die bepaling is immers om een uniforme uitleg van het Unierecht te waarborgen en met name om te voorkomen dat zich in een lidstaat een rechtspraak ontwikkelt die niet met de regels van het Unierecht strookt (HvJ EG 4 juni 2002, C-99/00, *Lyckeslog*). In dit geval wordt die doelstelling gewaarborgd door de bevoegdheid, respectievelijk verplichting tot het stellen van prejudiciële vragen van de voorzieningenrechter, het hof en de Hoge Raad in een eventueel opheffingskortgeding. Het

---

is ook wenselijker dat vragen worden gesteld door een van de rechterlijke instanties in een eventueel opheffingskortgeding dan door de voorzieningenrechter in de onderhavige procedure, omdat in een eventueel opheffingskortgeding gerekwesteerden hun visie op dit punt naar voren kunnen brengen. Dat laatste is niet mogelijk in de onderhavige procedure, vanwege de gestelde vrees voor verduistering en het op grond daarvan gehonoreerde verzoek om het verzoekschrift *ex parte* te behandelen (zie hierna r.o. 2.4).

2.3. Gelet op het voorgaande en op het feit dat in het kader van deze procedure moet worden beslist op basis van summier onderzoek en zonder de gerekwesteerden te horen, zal de voorzieningenrechter in deze procedure de door verzoeksters gegeven uitleg volgen en dus ervan uitgaan dat de Nederlandse rechter rechtsmacht heeft en dat de maatregelen in de zin van artikel 1019b Rv kunnen dienen tot bescherming van bewijs van een vermeende inbreuk op het Duitse deel van de Europees octrooien in een voorgenomen procedure in Duitsland.

verzoek

2.4. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter hebben verzoeksters voldoende aannemelijk gemaakt dat er inbreuk op hun recht is of dreigt te worden gemaakt. Tevens hebben verzoeksters voldoende aangevoerd om te kunnen concluderen dat het nodig is de verzochte maatregel te nemen zonder de wederpartij te horen. De voorzieningenrechter zal derhalve verlof verlenen tot het nemen van monsters. Zonder nadere toelichting – die ontbreekt – valt niet in te zien welk belang verzoeksters hebben bij een verlof voor het leggen van conservatoir bewijsbeslag en/of het maken van een gedetailleerde beschrijving van de producten, naast de toegestane monsterneming met betrekking tot diezelfde producten. Het verzoek zal dan ook worden geweigerd voor zover het conservatoir bewijsbeslag en/of het maken van een gedetailleerde beschrijving van de producten betreft.

2.5. Uit het oogpunt van een behoorlijke rechtsbedeling acht de voorzieningenrechter het noodzakelijk het aantal malen dat de monsterneming mag worden herhaald te beperken tot drie keer en de termijn waarbinnen dat mag gebeuren te beperken tot 90 dagen na de eerste monsterneming.

2.6. Daarnaast zal verlof worden verleend voor het leggen van conservatoir bewijsbeslag op digitale en/of fysieke documenten, als verzocht onder b) in het verzoekschrift, met dien verstande dat de voorzieningenrechter geen aanleiding ziet voor een verlof *meermaals* beslag te leggen, nu hiervoor met betrekking tot het bewijsbeslag op documenten geen gronden worden aangevoerd. Het verzoek zal dan ook beperkt worden tot een eenmalige beslaglegging.

2.7. Met het oog op de bescherming van vertrouwelijke informatie wordt het verlof verleend onder de in 3.8 en 3.9 op grond van artikel 1019b lid 4 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (hierna: Rv) te stellen voorwaarden. Voor de verzochte specifieke aanduiding van de in beslag genomen zaken bestaat in dit geval geen grond. Aangezien de specificatie slechts dient om de omvang van het beslag vast te leggen en daarover in dit geval geen twijfel kan ontstaan vanwege de bewaarneming, kan de deurwaarder volstaan met het vermelden van het aantal genomen monsters en het aantal in beslag genomen gegevensdragers.

2.8. Nu de onder a) en b) verzochte maatregelen worden toegewezen, behoeft het subsidiaire verzoek om verhaalsbeslag te mogen leggen geen bespreking.

2.9. Het verzoek om de beschikking uitvoerbaar te verklaren op alle dagen en uren zal, gelet op de gegeven toelichting daarop, worden toegestaan, zij het dat daarbij wel zal worden bepaald dat de uitvoering moet aanvangen op werkdagen tussen 9:00 en 17:00 uur.

2.10. De termijn voor het instellen van de hoofdzaak in de zin van zowel artikel 700 lid 3 Rv als 1019i Rv zal worden bepaald op zes maanden, zoals verzocht. Het is niet aan deze voorzieningenrechter om te bepalen of onder het begrip hoofdzaak in de zin van die bepalingen ook een procedure tot inzage in het bewijs valt. Dat deel van het verzoek zal dus worden geweigerd.

3. De beslissing

De voorzieningenrechter

3.1. verleent verzoekster sub 1 verlof tot het gedurende een periode van 90 dagen maximaal drie maal nemen van monsters van de producten onder gerekwestreerden, althans één of meer van hen, op het adres te Amsterdam, dan wel waar deze goederen zich elders mochten bevinden in Nederland, en bepaalt dat van ieder verschillend type product dat wordt aangetroffen, maximaal drie monsters mogen worden genomen;

3.2. verleent verzoekster sub 1 verlof om conservatoir beslag ter bescherming van bewijs te leggen op de onder b) van het verzoekschrift genoemde digitale of fysieke documenten die in verband staan met de gestelde inbreuk onder gerekwestreerden, althans één of meer van hen, op het adres te Amsterdam, dan wel waar deze documenten zich elders mochten bevinden in Nederland;

3.3. bepaalt dat de deurwaarder gemachtigd is om van de digitale of fysieke documenten, alsmede de voor het herkennen en lezen van digitale documenten noodzakelijke codes en software, een (forensische) kopie te maken;

3.4. bepaalt dat indien om welke reden dan ook ter plaatse van het beslag geen toegang kan worden verkregen tot de gegevensdragers waarop de documenten staan, of indien om welke reden dan ook deze gegevensdragers ter plaatse niet onderzocht kunnen worden, dan wel daarvan geen kopie gemaakt kan worden, deze ten behoeve van de daarvan te maken kopie door de deurwaarder kunnen worden overgebracht naar zijn kantoor, opdat de documenten aldaar kunnen worden gekopieerd door de deurwaarder en/of de deskundige(n), waarna de genoemde gegevensdragers binnen vier werkdagen aan gerekwestreerden zullen worden geretourneerd;

3.5. bepaalt dat indien de deurwaarder dit noodzakelijk acht, hij zich bij de monsterneming en beslaglegging kan laten bijstaan door de octrooigemachtigde dr. H. de Boer, eventueel vergezeld of vervangen door een of meer andere onafhankelijke octrooigemachtigden van het kantoor N.V. Nederlandsch Octrooibureau, alsmede door een of meer onafhankelijke ICT-deskundigen van het bedrijf DigiJuris B.V. te (3861 MK) Nijkerk, aan de Bunschoterweg 39;

-
- 3.6. bepaalt dat de onder 3.1. bedoelde monsters in gerechtelijke bewaring worden genomen door HubHub B.V., gevestigd te aan de Spinnerij 51 te (1185 ZS) Amstelveen;
- 3.7. bepaalt dat de onder 3.2. bedoelde inbeslaggenomen zaken in gerechtelijke bewaring worden genomen door DigiJuris B.V. te (3861 MK) Nijkerk, aan de Bunschoterweg 39;
- 3.8. bepaalt, in afwijking van artikel 443 lid 2 juncto 702 lid 1 juncto 1019c Rv, dat verzoeksters, noch vertegenwoordigers van verzoeksters bij de monsterneming, het conservatoir bewijsbeslag en de inbewaringneming tegenwoordig mogen zijn;
- 3.9. bepaalt dat bij de monsterneming, inbeslagneming en bewaring betrokken personen, zoals de deurwaarder, de deskundige(n) en de bewaarder, geen informatie omtrent de monster en in beslag genomen zaken ter kennis mogen brengen aan verzoeksters of derden en evenmin gelegenheid mogen geven tot inzage in of onderzoek aan die monsters en zaken, behoudens toestemming van gerekwestreerde of nader rechterlijk bevel;
- 3.10. bepaalt dat de monsternemingen en beslagen niet zullen plaatsvinden tussen vijf uur 's middags en negen uur 's ochtends en evenmin in het weekend of op een algemeen erkende feestdag, met dien verstande dat een buiten deze tijden aangevangen monsterneming of beslaglegging, indien deze nog niet is afgerond, binnen genoemde tijden mag worden afgerond;
- 3.11. bepaalt dat de kosten van de monsternemingen, de beslagen en de bewaring voorsnog ten laste van verzoeksters komen;
- 3.12. verbindt aan de verloven tot het leggen van beslag en de bewaring de voorwaarde dat de eis in de hoofdzaak in de zin van zowel artikel 700 lid 3 Rv als 1019i Rv wordt ingesteld binnen zes maanden na de eerste beslaglegging;
- 3.13. verklaart deze beschikking tot zover uitvoerbaar bij voorraad;
- 3.14. weigert het meer of anders verzochte.

Deze beschikking is gegeven door mr. P.H. Blok op 29 juni 2011.